"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ଯେ ସ୍□ୟଂ ଭଗବାନ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କରୁଛୁ, ପ୍ରଜାଯୋଗ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଏହି ପାଠପଢାର ବିଶେଷତ୍□ କ'ଣ? ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଏହି ପାଠପଢାକୁ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଦିନରୁ ପଢି ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠପଢାର ବିଶେଷତ୍□ ଅଟେ, ଯାହାକି ତିନି ମାସର ନୂଆ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇଛ ବା କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ନ ହୋଇଛି ବା ସବୁ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ନ ହୋଇଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କେଉଁଠାରେ ବସିଛନ୍ତି? ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସ୍କୁଲରେ । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । କାହାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ? ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଗୁଜୁରାଟୀ ବା ମରାଠୀମାନଙ୍କୁ ପଢାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତାହା ତ ନାମ ରୂପ ହୋଇଗଲା । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ଆମର ବେହଦର ପିତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଉଛି । ଭଗବାନଉବାଚ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଏକଥା ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିବପରମାତ୍ମାୟେ ନମଃ । ପରମାତ୍ମା ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନିରାକାର । ତୁମକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ପଢାଉନାହାଁନ୍ତି । ନା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ପଢାଇଥିଲେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍□ ଥିବ । ନାମ ରୂପଠାରୁ ଭିନ୍ନ କୌଣସି ଜିନିଷ କେବେ ଥାଏ କି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଜାଣିବାରେ ଲାଗିପଡିଛ । ବହୁତ ସମୟରୁ ଜାଣି ଆସିଲଣି । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ ବହୁତ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ନୂଆମାନେ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠପଢାର ବିଶେଷତ୍□ ଅଟେ । ତିନି ମାସର ନୂଆ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇପାରିବେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ଏହି ଆତ୍ମାର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ପ୍ରଖର ଅଟେ । ନୂଆମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତେବେ ବହୁତ ଗଦଗଦ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ନିରାକାର ବାବା ଯିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଉବାଚ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କେବେ? ତାହା ଭୂଲି ଗଲେଣି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ - ଏଭଳି ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ପିତା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପଢାଇବେ, ଅନ୍ୟ ସବୁ ବିଷୟ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ପଢାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା । ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବାବା କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏଭଳି ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଭାବି ନ ଥାନ୍ତି । ଇଏ (ବାବା) ତ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଏଠାରେ ବସିଛ । ବାବା ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ପାସ ନ ହୋଇଛ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିଛ । କର୍ମର ହିସାବ କିତାବରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର - ବାବା ଆମକୁ ଏହିଭଳି ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଆଉ କୌଣସି ସ୍କୁଲ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ପିଲାମାନେ ବସିଥିବେ ଏବଂ ଭାବୁଥିବେ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଇବେ । ଏବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି ଭାବୁଛ ଯେ ଆମର ବେହଦର ପିତା ଆମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରଜାଯୋଗ ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢିବା ଦରକାର । କେତେ ବଡ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେତେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବସିଛ । ଯେପରି ମୁସଲମାନମାନେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦରୀ ଉପରେ ବସାଇ ପାଠ ପଢାଇଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟର ସହିତ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ । ଏବେ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟେ । ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ କୁହ ବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ କୁହ, କଥା ତ ଗୋଟିଏ । ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି

ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ପାଠ ପଢାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସି ମୁକୁଟ ଆଦି ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ଏଠାରେ ପାଠ ପଢାଇଥିବେ । ତେବେ ଶିକ୍ଷାଦାତା ତ ବୟସ୍କ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବୟସ୍କ ଶରୀର ନେଇଛି, ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ, ଏକଥା କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ବାରମ୍ବାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ମାୟା ପୁଣି ଶୁଆଇ ଦେଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ, ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ତୁମର ରୁହାନୀ ପିତା ଅଟେ । ମୋତେ ଜାଣିଛ ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ ପାବନ, ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ମହିମା କେବେ ହେଲେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ଏକାଠି ପାଠ ପଢାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମଧୁବନରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଯାଉଛି, ତାହା ପୁଣି ସବୁ ସେଣ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଜାଣିଛ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ଏହିଭଳି ପାଠପଢାଇ ଥିଲେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ଯାହାକି ଏବେ ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି । ତାହା ପୁନଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା ସବୁ ତ ଏବେ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଦାତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରହିଛି । କେହି କେହି ଯେବେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ ପଢୁଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ ନିଜେ ହିଁ ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଆସି ସାକାରରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଯେ - ସମସ୍ତେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି କାହାର ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ବି ସେହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ କିଛି ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବଂଶାବଳୀ ଅଟେ । ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବ୍ରହ୍ମା, ସରସ୍□ତୀ, ଆଦିଦେବ, ଆଦିଦେବୀ ଅଛନ୍ତି । ପରେ ପୁଣି ଅନେକ ଧର୍ମ ବଢି ବଢି ଚାଲିଥାଏ । ଶିବବାବା ହେଲେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୀଜ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଲେ ପତ୍ର । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଏ ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରି ପୁଣି ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ସହଜ ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା । ରାଜା ଜନକ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି କଥା ଲୋକମାନେ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ତୁମେମାନେ ଅଶରିରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଥିଲ ପୁଣି ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଅଭିନୟ କରି ଆସିଲ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସାରିଛ । ବାବା ଯିଏକି ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ସତ୍ୟ କଥା ହିଁ ଶୁଣାଇବେ । ତେବେ ରାଜଧାନୀ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ରାଜଯୋଗ କ'ଣ ଜଣେ ଶିକ୍ଷା କରିବ କି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏବେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛ । କଣ୍ଟା ଏବଂ ଫୁଲ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି - ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଛି-ଛି ବିକାରୀ କଣ୍ଟାର ଦୁନିଆ । ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଆମେ ପୁନର୍ବାର ନିଶ୍ଚିତ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବୁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆମେ ହିଁ ହେଉଛେ । ବାରମ୍ବାର ଏହି କଥାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, କୌଣସି ରାଜଧାନୀ ନ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା ଆସି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଥାପନା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ - ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ କୁମ୍ଭମେଳା । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା ଜଣେ । ପରମାତ୍ମା ପିତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ ସଂଗମଯୁଗର କୁମ୍ଭମେଳା କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ବାବା ଆସି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରୂପୀ ନର୍କର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବିନାଶ ହୋଇଆସୁଛି । ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା, ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହେଉଛି । ତେବେ ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ନୂଆକୁ ସ୍□ର୍ଗ, ପୁରୁଣାକୁ ନର୍କ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି । ଯଦି ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ନ ମିଳୁଛି ତେବେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବୁ, କିନ୍ତୁ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଏତେ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ କେଉଁଠୁ ଆଣିବେ ।

ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନରେ ଅଛି ଯେ ଏହି ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଭଲ ତ ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ କିଛି ବି ଧାରଣ ହେଉନାହିଁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ନର୍କ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗର ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଭାରତର ମାଲିକ ଥିଲେ, ତାହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ଏବେ କେହି ବି ନିଜକୁ ଦେବତା ଧର୍ମର ବୋଲି କହୁନାହାଁନ୍ତି, ତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହି ଦେବୀ ଦେବତା ହେବୁ । ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍□ାରା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନଚେତ୍ ମୁଁ ତୁମକୁ ପଢାଇବି କିପରି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି କାରଣ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ବିକାର ରୂପୀ ଖାଦ ମିଶିଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହେବାକୁ ପଡିବ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରୁ ରୌପ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥ ଚାନ୍ଦିର ଖାଦ ମିଶିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯାଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରେ ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି - ଆମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ, ରୌପ୍ୟଯୁଗ, ତାମ୍ରଯୁଗ ଏବଂ ଲୌହଯୁଗରେ ୮୪ ଜନ୍ମର

ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛୁ । ଅନେକ ଥର ଏହି ଅଭିନୟ କରିଛୁ, କେହି ବି ଏହି ଅଭିନୟରୁ ମୁକୁଳି ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ମୋକ୍ଷ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ୟସ୍ତ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ହେବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ୮୪ ଜନ୍ମର ଲମ୍ବା ଚକ୍ର ତ ତୁମେ ଲଗାଇଛ । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆସିବା ଯିବା ତ ଲାଗିଥାଏ, ତେଣୁ ଏଥିରୁ କାହିଁକି ଆମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଯିବା । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ କହି ଦେଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ବ୍ରହ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବ । ଅନେକ ମତ-ମତାନ୍ତର ଭାରତରେ ହିଁ ରହିଛି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡରେ ଏତେ ମତ ନାହିଁ । ଅନେକରୁ ଅନେକ ମତ ରହିଛି, ଗୋଟିଏ ମତ ସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମତ ମିଶୁ ନାହିଁ । ରିଦ୍ଧି-ସିଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶିକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । କେହି ତନ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା କେଶର ବାହାର କଲାଣି ତ ଆଉ କେହି ଆଉ କଣ ବାହାର କଲାଣି.... ଏଥିରେ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମିକ ପିତା, ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ଆତ୍ମିକ ପିତା ରୁହ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ବା ଅମର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଅମର ଲୋକର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି ବା ନରରୁ ନାରାୟଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ହୀରା ଭଳି ମୂଲ୍ୟବାନ ଜନ୍ମ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ବିନାଶୀ ଧନ ପଛରେ କାହିଁକି ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛ । ଏହି ଦୁନିଆ ଆଉ କେତେ ବର୍ଷ ବାକି ଥିବ! କେତେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ଲାଗି ରହିଛି, ସବୁ କିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହୋଇଛି ତେଣୁ ଏତେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କା କିଏ ବସି ଖାଇବ । ଏବେ ଏହାକୁ ସେବାରେ ସଫଳ କାହିଁକି ନ କରିବ! ଏହି ରୁହାନୀ କଲେଜ ଖୋଲିବା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ସଦା ସୁସ୍ଥ, ସଦା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ଏବଂ ସୁଖୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସହିତ ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ମିଳିତ ଭାବେ ରହିଛି । ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଲମ୍ବା ଆୟୁଷ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେମାନେ କେତେ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଉଛ । ପୁଣି କୁବେରର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । ଆଲ୍ଲା ଅବଲଦୀନର ନାଟକ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଯେଉଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ବହୁତ ସୁଖ ରହିଛି । ଯାହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆ । ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଥିଲ, ପୁଣି ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମକୁ ଆସିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ବୁଝାଉଛି । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହଁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛି । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ, ଏହି ଶରୀର ପତିତ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ବାବା କେବେ ଭୁଲ୍ କଥା କହିବେ ନାହିଁ । ସିଏ ତ ସତ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହିଁ ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ନୀତିନିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ, ଯାହାକୁ ପୁଣି ରାବଣ ନୀତିଭ୍ରଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କରିଦେଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ହିଁ ମିଛ ଦୁନିଆ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା, ମିଛ ମାୟା ସଂସାର... ତେବେ କେଉଁ ସଂସାର? ଏହି ସାରା ପୁରୁଣା ସଂସାର ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସତ୍ୟର ସଂସାର ଥିଲା । ଦୁନିଆ ସେହି ଗୋଟିଏ, ଦୁଇଟି ଦୁନିଆ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରୁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହୋଇଥାଏ । ନୂଆ ଘର ପୁରୁଣା ଘର ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ତ ରହିବ । ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ଭାବିଥାନ୍ତି ନୂଆ ଘରେ ରହିବା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଘର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କିନ୍ତୁ ମୋର ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ କାମ ଅଗ୍ନିରେ ବସି ଏକଦମ ଜଳି ଗଲେଣି । ବାବା ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନଚିତା ଉପରେ ବସାଇ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । କାମଚିତା ଉପରେ ବସିବା ଦ୍□ାରା ବିଲ୍କୁଲ୍ କଳା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମ-ସୁନ୍ଦର ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ! ବାବା କଉଡିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ସେତିକି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନକୁ କଉଡି ପଛରେ ହରାଇ ଦେବାର ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହୋଇଛି, ତେଣୁ ନିଜର ସବୁକିଛି ରୁହାନୀ ସେବାରେ ସଫଳ କରିବାର ଅଛି ।

(୨) ପାଠପଢା ସହିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତି ରଖିବାର ଅଛି । ସ୍□ୟଂ ଭଗବାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ**:-** କ୍ୟାଚିଙ୍ଗ୍ ପା□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ନିଜର ଅସଲୀ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତା'ର ସ୍□ରୂପ ହେଉଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥର ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର କ୍ୟାଚିଙ୍ଗ୍ ପା□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଟେ । ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବହୁତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ଶବ୍ଦକୁ କ୍ୟାଚ୍ କରି ପାରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ସାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ନିଜର ଆଦି ସମୟର ଦୈବୀ ସଂସ୍କାରକୁ କ୍ୟାଚ୍ କର, ଏଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଏଇଆ ହିଁ ଥିଲି ଏବଂ ଏବେ ପୁଣି ହେଉଛି । ଯେତେ ଯେତେ ସେହି ସଂସ୍କାରଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ବା ଧାରଣ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତା'ର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯିବ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେପରି କାଲିର କଥା ଅଟେ । ନିଜର ସ୍ମୃତିକୁ ସେତିକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କର ତେବେ ଯାଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଶ୍□ାସ କ୍ରିୟା ଖୁସି ଅଟେ, ତେଣୁ ଶରୀର ପଛେ ଚାଲିଯାଉ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ନ ଯାଉ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଏକାଥରକେ ସୌଦା କରିବାବାଲା ପିଲାମାନେ ଜଣଙ୍କର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ସୌଦା କରିଥାଆନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇଟି ନାବରେ ପାଦ ରଖିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ର ହଲଚଲ ଭିତରେ ରହି ଏକରସ ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ସୌଦା କରିବାର ଅଛି ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସୌଦା କର । ଦିଲ୍‌କୁ ଭାଗ ଭାଗ କର ନାହିଁ ।